

[Tove Jørgensen]

konsekvenser der i øvrigt ville være, hvis man gør det på den ene eller den anden måde.

Så vil jeg lige sige til hr. Tyroll, at vi er enige i, at det væsentligste ville have været at få refusionsordningerne tilbage. Det var det, vi helst havde set. Dette er et forsøg på at finde nogle veje, hvormed man i hvert fald kan lave nogle forbedringer og prøve på at undersøge, om vi kan få bygget det nødvendige antal institutioner, samtidig med at vi får forøget normeringerne og vi får taget hul på de problemer, der er omkring hele den sociale forsyning i forbindelse med den krise, vi er inde i, hvor det er den enkelte kommune, der bliver belastet urimelig hårdt. Det er et problem, vi især vil komme ud for til næste år, hvor vi forventer, at imellem 15.000 og 25.000 mennesker – vi kender ikke helt nøjagtigt tallet, men deromkring – vil falde for 26 ugers reglen og altså skal gå over på det sociale bistandsystem. Der bliver det et problem, hvis det er den enkelte kommune, der skal afholde alle udgifterne.

Ebba Strange (SF):

Jeg tror, at fru Tove Jørgensen har misforstået noget af det, jeg sagde. Det, jeg sagde, var, at jeg syntes, det var udmærket, at socialministeren undlod at fastsætte maksimumsgrænser. Jeg har ikke sagt, at det var udmærket, at socialministeren undlod at fastsætte normeringer. Jeg har, hver gang jeg har udtalt mig om disse ting – jeg har ikke gjort det i dag, og derfor vil jeg benytte lejligheden til at gøre det nu – sagt, at jeg mener, at det er vores opgave herinde at fastsætte mindstenormeringer på dagsinstitutioner, mindstenormeringer med hensyn til personaleanvendelse, mindstenormeringer på plejehjem og mindstenormeringer i det hele taget i forbindelse med bistandslovområdet. Det, jeg bare ønsker, er, at kommunerne kan få lov at gå ud over normeringerne, uden at det skal gå ud over deres refusioner. Det er derfor jeg er glad for maksimumsgrænseophævelsen, men jeg har ikke sagt, at jeg ikke synes, at der skal fastsættes minimumsnormeringer.

Jeg vil godt lige sige, at jeg egentlig principielt er enig med hr. Palle Simonsen i, at der er en meget nær sammenhæng mellem et forøget serviceniveau og betalingen for daginstitutionerne. Det er klart, at det er der, undta-

gen i de kommuner – fru Tove Jørgensen nævner Albertslund, jeg kan nævne min egen kommune, Århus – hvor kommunen altså går ind med et ekstratilskud. Derfor har vi heller ikke de høje daginstitutionstakster i Århus, men det er altså på grund af kommunens velvilje. Hvis man skulle have fulgt statens refusioner og samtidig have lavet en bedre normering, så er det klart, at også forældrebetalingen ville være steget. Der er en sammenhæng.

Derfor vil jeg godt slutte med at sige, at et af de steder, hvor jeg umiddelbart ved, at jeg kan få SF med til at støtte kommunisterne forslag om en forhøjet refusion, er i hvert fald daginstitutionsområdet. Der har vi tidligere talt om, at for at nedsætte forældrebetalingen bør staten gå ind med et øget tilskud. Det bør ikke være kommunerne, der går ind med det øgede tilskud.

Tove Jørgensen (DKP):

Efter de sidste bemærkninger fra fru Ebba Strange kan jeg sige, at det ser ud, som om der er enighed i spørgsmålet om maksimumsgrænser imellem DKP og SF. Det er helt sikkert.

Jeg vil lige fremhæve, netop med hensyn til takstpolitikken, at der er det vigtigt at få ændret refusionsordningernes fordeling, for dermed giver man kommunerne en mulighed for at føre en anden takstpolitik, hvor de vil få råd til at gå ind og give bidrag, således at taksterne også kan nedsættes, hvad jeg også finder er et meget væsentligt spørgsmål at få taget hul på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var: